

Štvrtok 3. adventného týždňa

Mt 7,24-30

Problém ohovárania
Naučiť sa pozitívne hovoriť o druhých

Idú tri rozprávajúce ženy z kostola. Po určitom čase spoločnej chôdze sa jedna od nich pred svojím domom oddelí. A čuduj sa svete, rozhovor je zrazu živší. Konečne majú o čom rozprávať. Samozrejme o tej tretej a ešte samozrejmejšie nie vo veľmi pozitívnom.

Tento problém nazývame ohováranie. Myslím si, že takáto a jej podobné situácie nebudú nikomu neznáme.

Skúsme si ešte raz pripomenúť, že Ježiš má na ľudí pozitívny pohľad, vie si zastat' človeka. Na obranu Jána hovorí: „**Čo ste vyšli vidieť? Áno, hovorím vám, viac ako proroka**“ (Mt 7,26).

Tí, ktorí tu boli včera vedia, že sme si rozprávali o Jánovi Krstiteľovi, ako sa dostal do krízy. Začal pochybovať, ale svoju pochybnosť riešil veľmi správne, hľadal pravdu. Ježiš zaujal správny postoj k hriechu, odsúdil ho a Jána napomenul, ale neodsúdil človeka – Jána, ale ukázal mu pravdu. A to aj vtedy, keď sa Jánovi učeníci vzdialili. Ježiš mal krásnu príležitosť, aby Jána pred ľuďmi potopil, zhodil. Mohol spokojne hovoriť o jeho pochybení, o jeho nedostatkoch. Ale takéto správanie by bolo príliš ľudské. V tomto nám Ježiš veľmi jasne ukazuje, ako sa treba zachovať aj v tejto situácii. Všimne si na ňom to dobré, a to predstaví druhým. Ježišov pohľad je negatívny vtedy, keď treba zaujať postoj k hriechu, ale pozitívny vtedy, keď hľadá na človeka, ktorý chce robiť pokánie, aj keď na chvíľu zapochybuje.

Na to, aby Ježiš vykreslil Jánov charakter, Ježiš kladie otázky. Aby sme sa zamysleli nad tým, ako my hodnotíme ľudí. „Čo ste vyšli vidieť?“ Len nejakú atrakciu pri Jordáne. Trstinu – človeka, ktorý sa kolíše podľa módy, podľa mienky väčšiny, ktorá sa nakláňa pri lichotení, sľuboch alebo zastrášaní? Alebo len úspešného diplomata, ktorý upravuje svoju reč tak, aby získal priazeň?¹ Toto môže byť len ľudský pohľad na človeka, prízemný a negatívny. Ten správny je iný. Ten hľadá na človeka ináč. Všíma si na tom druhom len to dobré, čím vynikol, čím prispel pre druhých, čím poslúžil iným k spáse. To je pohľad pozitívny, pohľad Ježiša a mal by sa stať aj naším pohľadom.

Skúsme si spoločne položiť otázku, ako sa mi pozeráme na druhých? Možno sa budeme podobať tým, ktorí prichádzali za Jánom len ako za nejakou nevšednosťou, ale málo si všímali to Božie, čo sa v ňom skrývalo. Ježiš nás dnes učí pozitívnemu mysleniu.

Jednej sprievodkyňi v koncentračnom tábore v Osvienčime - múzeu sa raz prihodila takáto situácia. Sprevádzala jednu skupinu z Nemecka. Bol to učiteľ so žiakmi, so svojou triedou. V jednej chvíli sa sprievodkyňa pochválil, že aj on tu prežil istý čas. Sprievodkyňa si najprv myslela, že ide o nejakého väzňa. Preto ho poprosila, aby im ukázal tetovanie na ruke. On sa zdráhal a nakoniec jej pošepol, že on nemá tetovanie na ruke, ale pod pazuchou čo znamenalo, že on tam nebol ako väzeň, ale esesák.

¹ Porov.: GIESSEN, H.: Evanjelium podľa Matúša – Stuttgartský komentár. Karmelitánske nakladateľstvi : Kostelní Vydří, 1998, s. 78.

Ona to veľmi dobre vedela, ale zachovala sa veľmi správne. Mohla to deťom vysvetliť, ale tým by veľmi poškodila jeho meno a jeho autoritu. Táto žena mala aj napriek tej veľkej zlobe a nespravodlivosti vo svete pozitívny pohľad a nakoniec poďakovala učiteľovi – esesákovi za to, že sa obetoval a zobral týchto žiakov, aby mohli vidieť a priblížiť si utrpenie nevinných ľudí a zamyslieť sa nad hodnotou človeka ako takého.

Dajme si dnes predsavzatie, že dnes budeme o druhých hovoriť len v dobrom. Ale ak chceme hovoriť pozitívne o druhých, musíme sa naučiť najprv si ich všímať. Prajem vám a pri tejto svätej omši vyprosujem, aby ste mali otvorené bystré oko na pozitívne hodnoty u druhých, ktorých nie je málo.

Amen.

WWW.EVANJELIUMSLOVAKIA.SK